

№ 214 (6496)

ВІТНОРІК, 24 ЖОВТНЯ 1944 РОКУ

Ціна 20 коп.

Місцева промисловість області виконала річний план

Слідом з здобуттям великої перемоги у Всеоюзному змаганні—завоюванні першого місяця—місцева промисловість нашої області здобула нову виробничу перемогу: 20 жовтня підприємства місцевої промис-

ловості виконали річний план на 102 проценти.

До кінця року колективи підприємств місцевої промисловості зобов'язалися дати країні та фронтові додатково ще на 2 мільйони карбованців продукції.

НА НАЗ

ВЕРХОВНОГО ГОЛОВНОКОМАНДУЮЧОГО Маршалові Радянського Союзу МАЛИНОВСЬКОМУ

Війська 2-го Українського фронту сьогодні, 23 жовтня, в результаті навального удару кінноти та танкових з'єднань, оволоділи містом **НьГредьхаза**—великим вузлом комунікацій та важливим опорним пунктом оборони противника на території Угорщини.

В боях за оволодіння містом **НьГредьхаза** відзначилися кубанські та донські козаки кавалеристів генерал-лейтенанта **Пліва**, генерал-лейтенанта **Григорюка**, генерал-майора **Головського**, полковника **Куркіна**, генерал-лейтенанта **Андреева**, генерал-майора **Ахманова**, підполковника **Белозначка**, полковника **Штанька**, підполковника **Ворона**, **Фоміна**, полковника **Марченка**, полковника **Новгородського**, лейтенанта **Гайда**, підполковника **Шугеєва**, полковника **Юдичева**, полковника **Пітакова**, майора **Попова**; саперні підполковники **Нелюсов**, **Керг**, майора **Чепелєва**, полковника **Карпова**.

На озамеженування здобутої перемоги з'єднання і частини, які найбільш відзначилися в боях за оволодіння містом **НьГредьхаза**, представили до нагородження орденами.

Сьогодні, 22 жовтня, о 21 годні столиця нашої Батьківщини **Москва** від імені Батьківщини салютувала доблесним військам 2-го Українського фронту, які оволоділи містом **НьГредьхаза**,—двома артилерійськими залпами з ста двадцять чотирьох гармат.

За відмінні бойові дії оголошено подяку керівникам Вами військам, які брали участь в боях за оволодіння містом **НьГредьхаза**. Вічна слава героям, що полягли в боях за свободу і незалежність нашої Батьківщини!

Смерть німецьким загарбникам!

Верховний Головнокомандуючий Маршал Радянського Союзу **Й. СТАЛІН**.

Від Радянського Інформбюро

Оперативне зведення за 22 жовтня

Війська **Керельського фронту**, продовжуючи наступ з району **Потасмо (Печенга)**, вийшли на державний кордон СРСР з **Норвегією** на ділянці від узбережжя **Баренцєва моря** до озера **Куотс Яар**, зайняли при цьому шкеліві рудники та населені пункти **Нікель, Вуоремі, Афанасьєв, Роов, Віртайн, Ахмалахті**.

У Північній Трансильванії наші війська, діючи спільно з румунськими військами, з боями зайняли населені пункти **Ромеці, Чергеєв, Негрешті, Сейні, Віжулей, Добро, Супурул-де-Сус, Пепе, Пір, Селача** і залізничну станцію **Сейні**.

Війська 2-го Українського фронту, в результаті навального удару кінноти та танкових з'єднань, 22 жовтня оволоділи великим вузлом комунікацій і важливим опорним пунктом оборони противника на території Угорщини—містом **НьГредьхаза**, а також зайняли міста **Хайду-Бесермень, Балмас-Уйварош**, великі населені пункти **НьТо-Лугош, Непкер, Демегер, Кемечі, Котай** та залізничні станції **Напкор, Демегер, Кемечі**.

На північній захід і на захід від міста **Сєгед** наші війська, в результаті наступальних боїв, зайняли на території Угорщини міста **Кіш-Імаша, Молькут** і великі населені пункти **Пальмоштора, Кемпер, Клебіш, Гомпа, Татахаза, Гаволь, Байоснігшазі, Бач-Вашкут, Гара, Кашмар, Медараш**.

На території Югославії наші війська оволоділи містом і великим залізничним вузлом **Сємбор**, а також зайняли великі населені пункти і залізничні станції **Рідіца, Станішич, Гаково, Снетозор, Мілетіч, Сивека, Крня**.

В районі **Бєлград** наші війська форсували ріку **Сава** і спільно з частинами народно-визвольної армії Югославії оволоділи містом **Зємун**.

На південний захід і на південь від **Бєлград** югославські війська, при співдії наших частин, оволоділи містами і залізничними станціями **Обрєновач, Лєварач, Кіч**.

В боях за місто **Крагуєвц** 21 жовтня наші війська взяли в полон 1300 німецьких солдатів і офіцерів і захопили такі трофеї: літаків—7, танків—13, гармат різних калібрів—200, кулеметів—150, похідних кулеметів—50, возів з військовими вантажами—1000, залізничних ешелонів—19, коней—900, склади різних—25, з них один артилерійський склад, в якому знаходяться 420 гарматних перекідів і 200 стволів до важких артилерійських систем, 2 склади, в яких взято 21.000 гвинтівки. Противник лишив на полі бою понад 4.000 трупів солдатів і офіцерів.

На інших ділянках фронту—розшуки розвідників і бої місцевого значення.

За 21 жовтня наші війська на всіх фронтах підбили та знищили 79 німецьких танків. У повітряних боях і вогнем зенітної артилерії збито 26 літаків противника.

Оперативне зведення за 23 жовтня

Війська **Карельського фронту**, продовжуючи наступ на захід і на південний захід від **Потасмо** у важких умовах Заполяр'я, звільнили від німецьких загарбників весь район нікелевого виробництва і з боями зайняли населений пункт **Сальміярві**. Наші війська перерізали шосейну дорогу **Рованіємі-Кіркко**.

Війська 1-го Прибалтійського фронту, в результаті успішних наступальних боїв, зайняли на території **Клайдської області** понад 500 населених пунктів, в тому числі місто і велику залізничну станцію **Шибон**, великі населені пункти **Шайон-Томс, Пака-Морон, Пліжкон, Дівотон, Данілон, Сторінг, Дітаус, Прикуле, Вілтон, Куркорайт, Кішкон, Кінтон, Відінбург, Бісмарк, Югнатон, Зауєгаллон, Татталішкон, Шкоунеллон, Алт-Корцішшкон, Штонішкон, Рукон, Погеген, Траконінгкон, Ужбітшкон, Вілалішкон, Важенінгкон, Балтуленон, Вішвілл, Ауготгаллон** і залізничні станції **Дейт-Гроттінгкон, Мітцікон, Прекуль, Куркорайт, Югнатон, Мєдоваль, Штонішкон, Повішкон, Гуддон, Грожалкон, Лаугжаркон**. Наші війська цілком очистили від противника правий берег ріки **Номан** від гирла до міста **Юрбарка** (Юрбург). Таким чином, з усієї території **Клайдської області** в руках противника залишається тільки місто **Клайподо (Мєшаль)**.

Війська населених пунктів, розташованих поблизу цього міста.

Війська 3-го Білоруського фронту, перейшовши в наступ, при підтримці масованих ударів артилерії і авіації, прорвали догочасно, глибокоєconoмічну оборону німців, що прикривала кордон Східної Пруссії, і вторглися в захід частини **Східної Пруссії** в глибину 140 кілометрів по фронту.

В ході наступу війська фронту оволоділи потужними опорними пунктами оборони противника **Шірвіндт, Ноуміст (Влодіславов), Вілліонкон, Вірбальо (Вєржедово), Кібєртай (Кібарти), Ейдтгункон, Шгалуєнкон, Мілліонкон, Валтеркон, Тилієнкон, Віштинкон, Мелькомон, Ромінтон, Гросс Ромінтон, Віайон, Шитткємєк, Шєрєвель, Гольдєв, Філіпує, Сувалкі** та з

ПРИЙШЛО І НА НАШУ ВУЛИЦЮ СВЯТО!

Доповідь голови Ради Народних Комісарів Української РСР тов. **М. С. ХРУЦОВА** на урочистому засіданні партійних, радянських і громадських організацій м. Києва 14 жовтня 1944 р., присвяченому дню визволення Радянської України від німецьких загарбників

Товариші Червона Армія ід проводом Верховного Головнокомандуючого Маршала Радянського Союзу товарища Сталіна здобула великі історичні перемоги над армією фашистської Німеччини і завершила визволення всіх радянських земель від німецьких загарбників.

Велику радість переживав український народ, а разом з ним і всі народи Радянського Союзу.

На сьогоднішній день вся територія Української Радянської Соціалістичної Республіки повністю визволена від німецько-фашистських загарбників. (Бурхливий тривалий оплески. Всі встають. Вигуки «ура!»)

Від імені Уряду Радянської України і Центрального Комітету Комуністичної Партії (більшовиків) України подорожую вас з цією величезною історичною подією в житті українського народу. (Оплески.)

Своїм визволенням український народ зобов'язаний нашім більшовицькій партії, яка була і лишається патронником і організатором всенародної боротьби проти німецьких загарбників. Своєю визволенням ми зобов'язані нашому мудрому полководцю, вождю і учителю, нашому великому Сталіну. (Бурхливий оплески.)

Великий труд і великі жертви зробили український народ, а разом з ним і всі народи Радянського Союзу, щоб перетворити Україну в свою державу.

В 1943 році на одній з нарад визначних німецьких чиновників, присланих на Україну для встановлення «нового порядку», була оголошена влада Гітлера, що український селянин повинен працювати на Німеччину щодня не менше восьми годин і тільки дві—три години на себе.

Німецькі розвідники провадили на Україні розслідування грабків. Вони пограбували селені і вивезли в Німеччину сотні міліонів пудів хліба, десятки тисяч голів худоби. Вони грабували особисте майно радянських громадян.

Гауляйтер України Кох у своїй директиві німецьким чиновникам від 11 січня 1943 року писав:

«Продовжувати оподаткування селянського населення повинно проводитися при всіх обставинах, не враховуючи власного становища селянина, виходячи з принципу: коли навіть Європа голодує, Німеччина голодувати не повинна.»

Українські селяни добре знають і пам'ятають розбій німецьких кріпаків.

В результаті німецької окупації в багатьох селах сотні селян лишилися буквально безжарками. Німці спалили сотні тисяч селянських хат, в багатьох районах спалено кожний четвертий діл.

В торні діні німецької окупації колгоспники Велико-Криницького району, Подільської області, склали таку пісню на мотив відомих народної пісні «Ревуть, стогнуть гори-хвилі»:

«Червоні соколята, сині славної полі» під проводом Маршала Сталіна визволили український народ з німецької неволі. (Оплески.) Червона Армія врятувала наших селян від страхів німецької окупації, врятувала їх від німецької калаші. (Оплески.)

За роки радянської влади небувало розвитку досягла українська культура, національна форма, соціалістична змістком.

Німецькі окупанти руйнували і грабували культурні заклади, вони окерували наші історичні пам'ятники. Знищили інститути, школи, бібліотеки, клуби, музеї, театри, німці хотіли позбавити український народ його культури. Вони хотіли поневолати наш народ не тільки фізично, але й духовно.

Шлях визволення міста Львова в приміщенні, де перебувало львівське генерал-губернаторство, ми знайшли багато німецьких документів. В одному документі—директиві німецьким чиновникам—сказано буквально так:

«Ураїні не мають жодної ніякого права на підтримання високої освіти. Ми будемо мерзотниками, коли б ми щось побудували робили для української освіти, зокрема, для підвищення рівня інтелекту. Фюрєр визнає похиство достатнім організувати для українців чотирьохкласну школу. Там ми (українці) навчатиме читати, рахувати, писати і цього для нього досять. Нам не треба виховувати конкуренційну інтелекцію.»

Цей документ не потребує докладних коментарів. Його підлий зміст не може не викликати почуття гнівної злості у кожного українця. Німці злобно знищували культурні цінності нашого народу, переслідували і виганяли радянський інтелектуальний, вважаючи наш народ нижчою расою, яка не має права на культуру, на освіту.

Червона Армія, вигнавши з нашої землі фашистських варварів, тим самим врятувала українську культуру.

«Ревуть, стогнуть гори-хвилі і в Дніпрі, і в морі, Плачуть, тужать білі люди В німецькій неволі. Ой, червоні соколята, Сині славної полі, Чем не в'їдете визволяти З німецької неволі? Прійдіть, дайте поможете, Як зірочка сяє, Як наш Сталін, рідний батько Наші діти баче.»

«Червоні соколята, сині славної полі» під проводом Маршала Сталіна визволили український народ з німецької неволі. (Оплески.) Червона Армія врятувала наших селян від страхів німецької окупації, врятувала їх від німецької калаші. (Оплески.)

За роки радянської влади небувало розвитку досягла українська культура, національна форма, соціалістична змістком.

Німецькі окупанти руйнували і грабували культурні заклади, вони окерували наші історичні пам'ятники. Знищили інститути, школи, бібліотеки, клуби, музеї, театри, німці хотіли позбавити український народ його культури. Вони хотіли поневолати наш народ не тільки фізично, але й духовно.

Шлях визволення міста Львова в приміщенні, де перебувало львівське генерал-губернаторство, ми знайшли багато німецьких документів. В одному документі—директиві німецьким чиновникам—сказано буквально так:

«Ураїні не мають жодної ніякого права на підтримання високої освіти. Ми будемо мерзотниками, коли б ми щось побудували робили для української освіти, зокрема, для підвищення рівня інтелекту. Фюрєр визнає похиство достатнім організувати для українців чотирьохкласну школу. Там ми (українці) навчатиме читати, рахувати, писати і цього для нього досять. Нам не треба виховувати конкуренційну інтелекцію.»

Цей документ не потребує докладних коментарів. Його підлий зміст не може не викликати почуття гнівної злості у кожного українця. Німці злобно знищували культурні цінності нашого народу, переслідували і виганяли радянський інтелектуальний, вважаючи наш народ нижчою расою, яка не має права на культуру, на освіту.

Червона Армія, вигнавши з нашої землі фашистських варварів, тим самим врятувала українську культуру.

«Ревуть, стогнуть гори-хвилі і в Дніпрі, і в морі, Плачуть, тужать білі люди В німецькій неволі. Ой, червоні соколята, Сині славної полі, Чем не в'їдете визволяти З німецької неволі? Прійдіть, дайте поможете, Як зірочка сяє, Як наш Сталін, рідний батько Наші діти баче.»

«Червоні соколята, сині славної полі» під проводом Маршала Сталіна визволили український народ з німецької неволі. (Оплески.) Червона Армія врятувала наших селян від страхів німецької окупації, врятувала їх від німецької калаші. (Оплески.)

За роки радянської влади небувало розвитку досягла українська культура, національна форма, соціалістична змістком.

Німецькі окупанти руйнували і грабували культурні заклади, вони окерували наші історичні пам'ятники. Знищили інститути, школи, бібліотеки, клуби, музеї, театри, німці хотіли позбавити український народ його культури. Вони хотіли поневолати наш народ не тільки фізично, але й духовно.

Шлях визволення міста Львова в приміщенні, де перебувало львівське генерал-губернаторство, ми знайшли багато німецьких документів. В одному документі—директиві німецьким чиновникам—сказано буквально так:

«Ураїні не мають жодної ніякого права на підтримання високої освіти. Ми будемо мерзотниками, коли б ми щось побудували робили для української освіти, зокрема, для підвищення рівня інтелекту. Фюрєр визнає похиство достатнім організувати для українців чотирьохкласну школу. Там ми (українці) навчатиме читати, рахувати, писати і цього для нього досять. Нам не треба виховувати конкуренційну інтелекцію.»

Цей документ не потребує докладних коментарів. Його підлий зміст не може не викликати почуття гнівної злості у кожного українця. Німці злобно знищували культурні цінності нашого народу, переслідували і виганяли радянський інтелектуальний, вважаючи наш народ нижчою расою, яка не має права на культуру, на освіту.

Червона Армія, вигнавши з нашої землі фашистських варварів, тим самим врятувала українську культуру.

«Ураїні не мають жодної ніякого права на підтримання високої освіти. Ми будемо мерзотниками, коли б ми щось побудували робили для української освіти, зокрема, для підвищення рівня інтелекту. Фюрєр визнає похиство достатнім організувати для українців чотирьохкласну школу. Там ми (українці) навчатиме читати, рахувати, писати і цього для нього досять. Нам не треба виховувати конкуренційну інтелекцію.»

Цей документ не потребує докладних коментарів. Його підлий зміст не може не викликати почуття гнівної злості у кожного українця. Німці злобно знищували культурні цінності нашого народу, переслідували і виганяли радянський інтелектуальний, вважаючи наш народ нижчою расою, яка не має права на культуру, на освіту.

Червона Армія, вигнавши з нашої землі фашистських варварів, тим самим врятувала українську культуру.

«Ураїні не мають жодної ніякого права на підтримання високої освіти. Ми будемо мерзотниками, коли б ми щось побудували робили для української освіти, зокрема, для підвищення рівня інтелекту. Фюрєр визнає похиство достатнім організувати для українців чотирьохкласну школу. Там ми (українці) навчатиме читати, рахувати, писати і цього для нього досять. Нам не треба виховувати конкуренційну інтелекцію.»

Цей документ не потребує докладних коментарів. Його підлий зміст не може не викликати почуття гнівної злості у кожного українця. Німці злобно знищували культурні цінності нашого народу, переслідували і виганяли радянський інтелектуальний, вважаючи наш народ нижчою расою, яка не має права на культуру, на освіту.

Червона Армія, вигнавши з нашої землі фашистських варварів, тим самим врятувала українську культуру.

«Ураїні не мають жодної ніякого права на підтримання високої освіти. Ми будемо мерзотниками, коли б ми щось побудували робили для української освіти, зокрема, для підвищення рівня інтелекту. Фюрєр визнає похиство достатнім організувати для українців чотирьохкласну школу. Там ми (українці) навчатиме читати, рахувати, писати і цього для нього досять. Нам не треба виховувати конкуренційну інтелекцію.»

Цей документ не потребує докладних коментарів. Його підлий зміст не може не викликати почуття гнівної злості у кожного українця. Німці злобно знищували культурні цінності нашого народу, переслідували і виганяли радянський інтелектуальний, вважаючи наш народ нижчою расою, яка не має права на культуру, на освіту.

Червона Армія, вигнавши з нашої землі фашистських варварів, тим самим врятувала українську культуру.

«Ураїні не мають жодної ніякого права на підтримання високої освіти. Ми будемо мерзотниками, коли б ми щось побудували робили для української освіти, зокрема, для підвищення рівня інтелекту. Фюрєр визнає похиство достатнім організувати для українців чотирьохкласну школу. Там ми (українці) навчатиме читати, рахувати, писати і цього для нього досять. Нам не треба виховувати конкуренційну інтелекцію.»

Цей документ не потребує докладних коментарів. Його підлий зміст не може не викликати почуття гнівної злості у кожного українця. Німці злобно знищували культурні цінності нашого народу, переслідували і виганяли радянський інтелектуальний, вважаючи наш народ нижчою расою, яка не має права на культуру, на освіту.

Червона Армія, вигнавши з нашої землі фашистських варварів, тим самим врятувала українську культуру.

«Ураїні не мають жодної ніякого права на підтримання високої освіти. Ми будемо мерзотниками, коли б ми щось побудували робили для української освіти, зокрема, для підвищення рівня інтелекту. Фюрєр визнає похиство достатнім організувати для українців чотирьохкласну школу. Там ми (українці) навчатиме читати, рахувати, писати і цього для нього досять. Нам не треба виховувати конкуренційну інтелекцію.»

Цей документ не потребує докладних коментарів. Його підлий зміст не може не викликати почуття гнівної злості у кожного українця. Німці злобно знищували культурні цінності нашого народу, переслідували і виганяли радянський інтелектуальний, вважаючи наш народ нижчою расою, яка не має права на культуру, на освіту.

Червона Армія, вигнавши з нашої землі фашистських варварів, тим самим врятувала українську культуру.

«Ураїні не мають жодної ніякого права на підтримання високої освіти. Ми будемо мерзотниками, коли б ми щось побудували робили для української освіти, зокрема, для підвищення рівня інтелекту. Фюрєр визнає похиство достатнім організувати для українців чотирьохкласну школу. Там ми (українці) навчатиме читати, рахувати, писати і цього для нього досять. Нам не треба виховувати конкуренційну інтелекцію.»

Цей документ не потребує докладних коментарів. Його підлий зміст не може не викликати почуття гнівної злості у кожного українця. Німці злобно знищували культурні цінності нашого народу, переслідували і виганяли радянський інтелектуальний, вважаючи наш народ нижчою расою, яка не має права на культуру, на освіту.

Червона Армія, вигнавши з нашої землі фашистських варварів, тим самим врятувала українську культуру.

«Ураїні не мають жодної ніякого права на підтримання високої освіти. Ми будемо мерзотниками, коли б ми щось побудували робили для української освіти, зокрема, для підвищення рівня інтелекту. Фюрєр визнає похиство достатнім організувати для українців чотирьохкласну школу. Там ми (українці) навчатиме читати, рахувати, писати і цього для нього досять. Нам не треба виховувати конкуренційну інтелекцію.»

Цей документ не потребує докладних коментарів. Його підлий зміст не може не викликати почуття гнівної злості у кожного українця. Німці злобно знищували культурні цінності нашого народу, переслідували і виганяли радянський інтелектуальний, вважаючи наш народ нижчою расою, яка не має права на культуру, на освіту.

Червона Армія, вигнавши з нашої землі фашистських варварів, тим самим врятувала українську культуру.

(Закінчення на 2-й сторінці.)

*) Скорочене стенограма.

Листи до редакції

ЗАСИДАЮТЬ—ВОДУ П'ЮТЬ, РОЗІДУТЬСЯ—ВОДУ ЛЛЮТЬ*

Нещодавно закінчили обласний захід комуністів. Кажуть, промовці, промовляючи на ньому...

Про це свідчать хоча б такі факти. Жителі вулиці ім. Корольова (майдан імені Шевченка) починаючи з середньої черани, ходять по воді за 3-4 квартали.

На численні скарги трудящих, що проживають у цьому районі, їм байдуже відповідають у «Водоканалі»:

— Аде без води не сидять! Не одявено, де П брати.

Вітаючи: «засидають — воду п'ють, розідується — воду ллють»

В. Розенко.

СТВОРИТИ НОРМАЛЬНІ УМОВИ ДЛЯ НАВЧАННЯ

У Мелітопольському сільському районі є дві школи, що можуть між собою Ново-Борисівська та Астраханська.

Дуже уважно ставляться до потреб освіти у Ново-Борисівці. Відомо, що існує відстання, майже до центру сільської громади.

Важку поставився до долі школи в Астраханці. Тут навіть до допомогли прогнати ремонт. Невистає меблі.

Боли б сяди хоч раз завітали районні керівники, то, мабуть, унікальне уже виглядало би в нормальних умовах.

В. Лугово, вказуючи Астраханською школою.

ОБРАТИ РЕВІЗІЙНУ КОМІСІЮ

Майже рік існує відбудована колгосп імені Леніна. Запорізького району. Не відомо з яких причин, але факт—там досі не спромоглися обрати ревізійної комісії.

Відсутність її призводить до систематичного зниження рівномірних речей, що зводяться у свій час у колгоспі. Так «таємниче» зникли 250 тракторних свічок, товни різних продуктів.

Треба негайно обрати ревізійну комісію, яка б контролювала роботу дорадників колгоспу і наважала порядок в обліку та використанні громадських цінностей.

В. Гострий

Двоє Армії БОГ за звільнення Раднської Естонії. На фото: сапери сержант В. Булаков (зліва) і ефрейтор А. Шинлов роблять прохід у дротавих загородках. Фото І. Пікман. (Фототехніка ТАРС).

ЗА ЧЕСТЬ ЗАВОДСЬКОЇ МАРКИ

У запорізьких паровозоремонтників гарно минуло. Завод останні два роки перед війною з місяця на місяць перевищував державні завдання.

Адже за рік, що минуло після звільнення Запоріжжя, паровозоремонтники не тільки відбудували завод до довоєнного рівня, але й довели його до повноцінного виробничого стану.

За допомогою діалекти ми покажемо збільшення випуску продукції по паровозах, запасах частиних на козю, зростання продуктивності праці, валового випуску продукції та збільшення обсягу ремонту паровозів.

Якщо взяти серпень, то валовий випуск продукції збільшився проти січня майже в чотири рази; виробіток на одного кадрового робітника зріс майже вдвічі; обсяг ремонту паровозів проти лютого збільшився більше, ніж в чотири рази.

На час звільнення і відбудови заводського цеху там працювало всього кілька кваліфікованих ливарників, яким не підлягло було забезпечити роботу цеху.

Основний стан, що його монтуємо ми на виставку, відобразить весь пройдений колективом нашого заводу трудовий шлях після звільнення міста від фашистських загарбників.

На лівою боці стану буде показано майже перші вагони ліварного цеху, відбудовані ще в січні. Поруч з макетом розташуватиметься окопна ліч. Це одна з 900 печей, вилитих в ливарному цеху добоюним військам, що звільнили місто Запоріжжя.

На правому боці стану відбудувався цех, який побачить майже нині діючого домотагованого цеху та моделі першого відремонтаного в 1944 році паровоза.

Б. Саванюкський, заст. секретаря партбору ЗПРС.

Торжество життя

Ті, хто побував на подвір'ї цього підприємства базили біля воріт могутливо. Вона верилася любовно підстриженою травою, а навколо схилилися квіти...

Тисячі людей щодня проходять по двору і в якийсь з яких замайтав імена повисають, що ніяку жінку свого похвально їм і весну, і завод, і радість життя.

Величчю пам'ятником загляблим відчиняється з страшних руїн відраженний завод. За гігантські плити у постаменті героїм стали збудовані наповні корпуси електричного, механічного, інструментального, збирного та випробувального цехів і кожний камінь тут скорочує для нащадків веичу розповідь про бойові і трудові будні ентузіастів Вітчизняної війни.

Ось історія збирного цеху. Нині вимагається знатися його в повітрі. Дві стіни силою вибуха були підірвані і длаги, спертись на ступіні будували. Розірвані—треба багато часу і велику кількість людей. А їх не було, були відбудовані у границно-короткій строк. Тоді збудовані спускалися троє, підняли стіну і багатогонне громадське було встановлено на попередню міцно.

За 350 хвилин замість кількох тяжких! Такий тільки один в епізоді у героїчних подвигів відбудова. А лише рік тому тут стояли бот...

Нових успіхів, товариші!

Мелітопольці були свідками, а багато хто й учасниками величній епопеї, яка розгрілася на території міського міста в дні боротьби за його звільнення.

Однією з таких п'єс є с музично-драматичний твір Б. Вишневського, Кривої та Аврамова «Розкинулось море широко».

З захопленням дивились цей життєрадісний, глибоко патріотичний спектакль мелітопольців. Подирги відважних червонофлотців викликають у глядачів багато прекрасних почуттів, вони йдуть з театру, немов опурнені прагненням ще більше, що продуктивніше працювати на користь фронту, на користь Батьківщини.

В тому, що прем'єра справляла таке врагдіння враженні, в першу чергу, заслуга постановщика спектаклю художнього керівника театру Гордієв-Хвилі, акторів Дубровського, Маріна, Рогович, Бурман, Аухтін, Пожаров, Левицького і молодого актора Тирніна.

Принадно впливає на глядачів і художнє оформлення спектаклю, зроблене, треба сказати, художником Я. Я. Фастовим дуже майстерно. Прогітня колектив створити якомога правдивіший, колоритний спектакль глядач відчуває також в тому, в якому старанно, при обмежених можливостях, добрано реквізит, костюми та інше.

Крім п'єси «Розкинулось море широко» з творів радянської драматургії прийняті до постановки і в цьому сезоні будуть показані глядачам «Загибель ескадри» — О. Корнійчука, «Навпал» — А. Любова, «Алеко Добуби» — Л. Первомайського, з російської класичної спадщини — «Іди» М. Горького, з української — «Вставай!» І. Тобілевича, «Дай серцю волю, заведе в неволю» — І. Крип'яцького, шедевр світової драматургії — «Отелло» В. Шекспіра.

Говорачи про театр, треба згадати ще про одну позитивну якість—про громадську роботу, яку провадять актори, особливо в гуртках художньої самодіяльності, що дуже зближує їх з земляками.

Добаємо ж вам, товариші, нових успіхів у роботі.

І. Ковальський, уповноважений головерствотому по Запорізькій області

САНАТОРИЙ МАБУТНІХ МАТЕРІВ

Секретариат ВПРС організував у Соколянському районі створити перший в країні санаторій для вагітних жінок.

Відпочинку одержують 4-разове харчування, встановлено систематичне чергування медичного персоналу. При санаторії є бібліотека, читальний зал.

Щеодавно вперше продував заводський гудок. Він свідчить про початок повнокровного життя підприємства.

Мітинг зібрався біля братської могили. Живою стіною стояв навколо заводський колектив Проголошувалися паки промови. Слова були прості й від душі.

Ось тут покочиться прах тих, що віддали своє життя за нашу волю. Вічна пам'ять їм у наших справах!

Присутні у відному багатогонному порні схилили свої голови над могалою тих, що загинули. Це була громадська панхίδα.

І знову пролунав голос: «...Виражачи, вони знали, що на арешній хільню кров'ю землі розквітло прекрасне життя. Вони не поминались. Ми—свідки і учасники його торжества».

Так одержув, країно, дари твоїх синів!

І поневує, бланкують, що пахнуть фарбами, припреному розами машину на платформі підвезли до могили. Вона була довазом великого торжества життя.

Н. Піщик

Воєнні дії в Західній Європі

ЛОНДОН, 6 жовтня. (ТАРС). У повідомленні штабу верхнього командування експедиційних сил союзників говориться: Союзні війська пересікли голандський кордон на північ від Антверпену поблизу Пууте.

Війська союзників продовжують просування на північ від Барле-Нассеу і Поппеля. Завдяки успішним діям в районі Халле війська союзників підійшли до Тілбурга і захопили місто за три милі. В районі Смерлоаа шертний опір німців, що закрилися в опорних пунктах, перешкоджає просуванню союзних військ.

На північ від Ахена союзні війська просуваються, приміром, на одну милю на схід від Героха. Зустрілися сильний опір противника. Поблизу Убаха війська союзників просуваються вперед, не звважаючи на інтенсивні артилерійські і протитанкові вогні противника. Союзні війська досягли Бергендорфа.

Великі авіаційні важкі бомбардувальники в супроводі штурмовиків атакували Вільгельмсгафен.

Звідомо умов тимчасового перемир'я і Дюнкера евакуйовано 19 тисяч жінок.

ЛОНДОН, 6 жовтня. (ТАРС). У повідомленні штабу збройних сил союзників на Середземноморському театрі воєнних дій говориться, що в центральній частині фронту в Італії американські і англійські частини 5-ї армії продовжують просування вперед. Американські війська зайняли місто Лойано і очистили від противника місто Монцуво. Італійські частини 8-ї армії просуваються в горах Східної Силезії на захід від Рімліні і займають місто Вільшол. На півночі дії обмежувалися активністю патрулів.

Середземноморська авіація зробила три бомбові рейси, близько 200 літаків-бомбовиків.

Польський Комітет Визволення у Франції

ПАРИЖ, 3 жовтня. (ТАРС). У Франції налічують близько п'яти мільйонів поляків. Вони брали дуже активну участь у боротьбі за визволення Франції.

У січні 1944 року польські комітети національного визволення зібрався на п'яту конференцію, на якій був створений Центральный Комітет національного визволення, який репрезентує поляків всієї Франції. Основні принципи, проголошені Комітетом: боротьба проти загарбників за незалежну, сильну та демократичну Польщу, шкільне співробітництво з французьким рухом опору, пропаганда на захист Союзу

СТВОРЕННЯ ТРИБУНАЛУ ДЛЯ СУДУ НАД ПЕТЕНОМ

ПАРИЖ, 5 жовтня. (ТАРС). Як передає парижське радіо, за наказом військового губернатора Парижа генерала Кеніґа, створюється трибунал, який буде судити маршала Петена і 50 головних членів його міністерства.

До складу трибуналу ввійдуть 6 вишніх французьких генералів. Польщі дано наказу заарештувати осіб, які підлягають суду, і зібрати дані для судового процесу.

Демонстрації підтримки платформи національно-демократичного блоку в Бухаресті

БУХАРЕСТ, 4 жовтня. (ТАРС). Проект платформи румунського національно-демократичного блоку, висунутий комуністичною партією, знайшов широкий відгуку в масах румунського народу.

Учора в усіх районах Бухаресту відбулися багаточисленні робітничі демонстрації, організовані спільною партією. Основним вимогом демонстрантів було утворення уряду національно-демократичного блоку.

Після закінчення мітингу в чотирьох районах столиці демонстранти зібрався на університетському майдані, де вони відбули мітинг.

Газета «Кур'єру» про румунський уряд

БУХАРЕСТ, 6 жовтня. (ТАРС). Газета «Кур'єру» висліла статтю свого оглядача, який пише: «Учора всі були впевнені, що уряд помилується у відставку. Не підлягає сумніву, що Подвиги партії, що становить національно-демократичний блок, після тридцяти років боротьби з ворожими силами, вирішили вийти зі складу уряду. Чотирьох керівників партії блоку це не вплинуло на їхні настрої, однак, їх відставка є лише питанням найближчого майбутнього.

Керівники національно-демократичного блоку переконані, що уряд підлягатиме відставці, безпосередньо зв'язаній зі зміною режиму, не впливає вимог безпосереднього переходу до реальної пербудови всього державного апарату і всього життя країни.

Засідання ради міністрів відбуваються щоденно і тривають по 3-4 години. Однак, чистка державного апарату не тільки не проводиться, але навіть і не почита. В такому ж стані перебувають і основні майже всі проблеми, які розв'язання яких залежить зміна атмосфери, що існувала до 23 серпня.

ІНСПЕКЦІЙНА ПОДОРОЖ МАРШАЛА ТИТО*

ЖЕНЕВА, 5 жовтня. (ТАРС). Як повідомляє радіостанція «Сабоза» Югославія, маршал Тито відвідав частини народно-визвольної армії Югославії у Мило Кошаріві. Цер в багатьох інших містах Західної Сербії, де він організував постанови проти німців в 1941 році.

Скрізь не можна побачити маршала Тито, що в ентузіазмом зустрічали війська в місті.

До відома всіх організацій, що беруть участь в обласній виставці присвяченій річниці з дня звільнення Запоріжжя від німецько-фашистських загарбників

Управління будівництвом виставки містяться на території міського обласного управління затишечного району м.Полтави.

Директором виставки затверджено: Т. Тихонова, головним художником — т. Соколич, начальником будівництва — т. Руденко.

Телефон управління будівництвом виставки — 3-17, зам. дирекції виставки — 1-04.

Обласна комісія по підготовці до виставки річниці з дня звільнення Запоріжжя

Відповідальний редактор О. ШАБАЇН

КІНОТЕАТР ІМЕНІ ЛЕНІНА 3-ГО ЖОВТНЯ ТА ЩОДЕНЬ демонструється новий документальний фільм «ЖИТТЯ ЗА СЕВАСТОПОЛЬ» випуск 1944 р. Початок сеансів: денних з 10 годни ранку, вечірніх з 4 год. ден.

ПРИК... ВІСЬМО... ТИ... ТАКО... ВІСЬМО... ТАКО... ВІСЬМО... ТАКО...